

"Όταν περιπατῇ.

"Όταν κάθεται.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΡΙΝΟΣ *

Τὰ μεγαλειότερα ἀποτελέσματα ἔσχον πάντοτε ἀφορμὴν τὰς μικροτέρας αἰτίας. Τίς ἀνέγνωσε τὸν Πασχάλ; Ἡ μύτη τῆς Κλεοπάτρας ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ τὴν τύχην τοῦ κόσμου. Μία γραμμὴ περισσότερον δύναται νὰ καταστήσῃ ἀποτρόπαιον καὶ αὕτην τὴν Ἀφροδίτην τῶν Μεδίκων. Μία ἐπιστρατεία ὀλιγώτερον δύναται νὰ καταστήσῃ καὶ αὐτὸν τὸν κ. Δηλιγιάννην μέγαν πολιτευτὴν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν πρόκειται περὶ μιᾶς ἐπιστρατεύσεως οὔτε περὶ μιᾶς γραμμῆς, ἀλλὰ περὶ μιᾶς ὀλοκλήρου μύτης. Ἀλλὰ τί ἦτο, Θεέ μου, μία μύτη ἀπέναντι ἐνὸς τόσο θελκτικοῦ συνόλου;

Ἡ Ἀννέτα ἦτο νεῶνις χαριστάτη. Ὑψηλὴ ὡς ἡ Ἀρτεμις, εὐλίγυστος ὡς ἰτέα, ἀνθηρὰ ὡς τὰ ῥόδα τοῦ Μαΐου. Ὀφθαλμοὶ μαῦροι, μέτωπον ὑπερήφανον, ὀδόντες ἐκ μαργαριτῶν, βραχίονες ἀγάλματος. Περιγραφὴ τῶν ἰδιαιτέρων τῆς χαρακτηριστικῶν δὲν ἔφθασε μέχρις ἡμῶν. Ἀλλ' ὅπως ἂν ποτε ἡ θεὰ τῆς ἐπροξένοι μεγάλῃ ἐντύπωσιν καὶ θὰ ἦτο ἀπαράμιλλος, ἐὰν ἡ μοιχηρὰ φύσις δὲν κατέστρεφε τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς καλλιτεχνικῆς τελειότητος διὰ τερατώδους τινος, ἐλλείψεως. Ἡ Ἀννέτα μὲ τοὺς μαύρους ὀφθαλμούς τῆς, ἡ Ἀννέτα μὲ τοὺς χρυσοῦς ὀφθαλμούς τῆς, ἡ Ἀννέτα μὲ τὰς ἀλαβαστρίνους παρειάς τῆς, ἡ ὠραία Ἀννέτα τέλος πάντων, εἶχε συντρίψει τὴν ρῖνα τῆς συνεπείᾳ ὀλοκλήρου! Ὡ Ἀμαρυλλίδες καὶ Γαλάτειαι καὶ σεῖς αἱ ἄλλαι,

* ΣΗΜ.—Ἐνέκειν τῆς βραδείας ἀποστολῆς τοῦ παιδρὸς τοῦτου σκαλιούματός τοῦ φίλου ἡμῶν κ. Δ. Οἶκ. Καλαποθάκη παρελήφθη ἀτυχῶς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος στήλης τῶν συνεργατῶν.

ἀγροτικά καὶ νόμφαι, ὑψηλαὶ τῆς ἐμπνεύσεως θεότητες. Καλύψατε τὸ πρόσωπον! Ἡ νέα αὕτη ὁμοιάζει τὰς βλοσυρὰς ἡρώϊδας τῶν ρωμαντικῶν μυθιστορημάτων. Ὁ ἄγγελος ἦτο δαίμων, τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο πρόσωπον ἦτο ἄνευ ρινός!

Ἐσκέφθητε ποτέ σας ὠραῖαι μου ἀνάγνωστροι! πόσον ἀποτρόπαιον κτύπημα θὰ κατέφευεν εἰς τὰ θέλγητρά σας παρομοία ἔλλειψις; Ἡ ρὶς εἶναι τὸ λεπτότερον, τὸ εὐαίσθητότερον, τὸ καλλιτεχνικώτερον δῶρον τοῦ πλάστου. Γυνὴ ἄνευ ρινός εἶναι ὅ,τι ὁ Ζεὺς ἄνευ κεραυνοῦ καὶ ὁ κ. Γεννάδιος ἄνευ ἀλεξιβροχίου. Τοῦτο γνωρίζουσα ἐκ πείρας εἶχεν ἀντικαταστήσει τὴν ἀπωλεσθεῖσαν διὰ ψευδοῦς ρινός καθ' ὅλα ὁμοίας μὲ τὴν πρώτην. Ἡ ρὶς αὕτη ὁμολογουμένως ἦτο ἐντελεστάτη. Προσῆρμοζε τὴν ψευδῆ ρίνα; Ἐγίνετο καλλονὴ ἀπαράμιλλος, οὐρανία θεότης, ἀληθῆς Ἀφροδίτη. Ἀφήρει τὴν ψευδῆ ρίνα; Καθίστατο φοικωδὴς δύσμορφος, τέρας τεράτων, ἀληθῆς μέγαιρα. Ἐπομένως ὅλη της ἡ προσοχὴ συνεκεντροῦτο εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ προσθέτου ἐκείνου ὀργάνου. Ἡ ὠραία ἐκείνη ρὶς εἶχε καταστῇ πλέον δι' αὐτὴν ὅ,τι τὸ παλλάδιον διὰ τοὺς Τρῶας καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης διὰ τοὺς Ἀρκάδας. Ἀλλὰ φεῦ! Οὐτὲ τὸ παλλάδιον ἔσωσε τὴν Τροίαν, οὔτε ὁ κ. Δηλιγιάννης τὴν Ἀρκάδιαν. Ἡ μοῖρα εἶχε προσορίσει τὴν ρίνα ἐκείνην διὰ μεγάλην καταστροφὴν.

Εἰς ἐκ τῶν νέων ἐκείνων οἵτινες ἐσύχναζον εἰς τὰς συναναστροφάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐσύχναζεν ἡ ὠραία Ἀννέτα, τῆς ἡράσθη ἐμμανῶς. Ἡ Ἀννέτα ἔφερε τόσῳ καλῶς τὴν ρίνα της ὥστε εἶχεν ὅλα τὰ δικαιώματα διὰ νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὴν καλλονὴν της. Ὁ νέος ἀγνοῶν τὴν ἔλλειψίν της, τῇ ἐξέφρασε τὸ αἶσθημά του, τὴν παρεκάλεσε, τὴν ἐκέτευσε. Ἀλλ' αὕτη ἀγέρωχος ὡς θεότης τὸν ἡρνήθη. Δὲν ἠσθάνετο ἀρκετὴν δύναμιν ὥστε νὰ ἐκθέσῃ ἑαυτὴν εἰς τὴν ταπείνωσιν μιᾶς τόσῳ ἀπαισίας ἀποκαλίψεως. Ἀλλ' ὁ νέος ἐπέμενε τόσῳ πολὺ, ὥστε μετὰ καιρὸν ἤρχε νὰ τὴν κλονίζῃ. — Μὰ ἔχω μίαν ἔλλειψιν, ἔλεγεν ἐκείνη, ἡ ὁποία δύναται νὰ σὲ κάμῃ νὰ μεταβάλῃς γνώμην. — Δὲν μὲ μέλλει! — πῆντα ἐκεῖνος. — Μὰ εἶμαι ἄσχημη προσέθετεν αὐτή. — Ἄς εἰ ἄσχημη προσέθετεν αὐτός. Ἡ πολιόρκία διήρκει ἐν ἔτος καὶ ἡ νέα ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ. Λέγουσιν ὅτι ἡ Τύρος καὶ ἡ Βαβυλὼν δὲν ἀντέστησαν περισσότερον χρόνον.

Ὁ γάμος λοιπὸν ἀπεφασίσθη. Εἶχον ἐτοιμασθῇ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐορτὴν, εἶχον ἀγορασθῇ τὰ στέφανα, εἶχον ἀφίχθῃ οἱ φίλοι: τῆς οἰκογενείας, εἶχον ἔλθῃ μάλιστα καὶ οἱ ἱερεῖς. Ὁ γαμβρὸς παρετήρει τὴν νόμφην δι' ὀφθαλμῶν μεστῶν ἔρωτος καὶ ἡ νόμφη ἠρυθρία ἐκ συγκινήσεως, ὅτε.

Ἄνεγνώσατε ποτέ σας διηγήσεις ἀπροόπτων; Νέος τις ἀπώλεσε λαμπρὰν προίκα διότι τὴν παραιμονὴν τῶν γάμων του ἐφώναξε δυνατὰ διότι τῷ ἐπάτησε κάποιος φιλικῶς, τὸν κάλον, ἄλλος δὲ τις κατέστρεψε τὸ ὠραιότερον συνοικέσιον τοῦ κόσμου, διότι ἐπταρνίσθη καθ' ἣν στιγμὴν ἡ μέλλουσα πενθερά του τῷ προσέφερεν εὐλαβῶς τὸ τσάϊ. Τὸ κύπελλον ἀνετράπη, τὸ τσάϊ ἐχύθη ἐπὶ τῶν παρακαθημένων, ἡ πενθερὰ ἐλιποθύμησε καὶ αὐτὸς ἐτράπη εἰς ἄτακτον φυγὴν. Οὕτω καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Κάποιος ἐπταρνίσθη. Ἡ νύμφη ἐταράχθη, ἡ ρὺς ἐσείσθη ἐκ θεμελίων, ἐταλαντεύθη πρὸς στιγμὴν καὶ ἀποσπασθεῖσα κατέπεσε μελαγχολικῶς ἐπὶ τοῦ τάπητος. Ὁ γαμβρὸς ἤνοιξεν ὑπερμέτρως τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἔπειτα τοὺς ἔκλεισεν ἐκ φόβου. Ἐρυθρὰ οὐλὴ ἔχαινεν ἀπαισίως ἄνωθεν τοῦ στόματος τῆς νύμφης. Οἱ προσκεκλημένοι, ἐκπληκτοί, ἔκλεισαν καὶ αὐτοὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Ἀλλ' ἅμα τοὺς ἤνοιξαν, ὁ γαμβρὸς ἦτο ἀπών.

Αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ θλιβερόν τέλος τῆς μύτης καὶ τῶν ἐρώτων τοῦ ἀτυχοῦς τούτου ζεύγους. Πταίει ἀράγε ὁ γαμβρὸς; Οἱμοί! Ὅχι. Παρομοία δοκιμασίᾳ ἠδύνατο νὰ κλονίσῃ σταθεροτέρους τούτου ἔρωτας. Ὑπὸ τοιαύτας περιπτώσεις οὔτε ὁ Ρωμῆος θὰ ἔπινε δηλητήριον διὰ τὴν Ἰουλίαν, οὔτε ὁ Βέρτερος θ' ἀπέθνησκε διὰ τὴν Ἀωροθέαν, οὔτε ὁ Παῦλος θὰ ἐπνίγετο διὰ τὴν Βιργινίαν. Ὁ ἔρωξ ἔχει ἀνεξιλεώτους ἀπαιτήσεις, διότι μ' ὅλην τὴν θείαν ὑπόστασίν του, μ' ὅλην τὴν ἱερότητα μὲ τὴν ὁποίαν τὸν περιέβαλεν ἡ γλῶσσα τῶν σοφῶν, ἐν τῷ ἔρωτι ἡ καρδίᾳ κεῖται πολὺ χαμηλότερα ἀφ' ὅσον τινὲς φαντάζονται.

Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΜΟΔΙΣΤΡΑ ΤΗΣ

Πάλιν καινούργιο φόρεμα τῆς εἶπ' ἀγαπητῇ μου,
 Νὰ ἤμουνα μοδίστρα σου ἤθελα 'ς τὴ ζωὴ μου,
 Νὰ σφίγω μὲ τὰ χέρια μου τὸ μαγικόν σου σῶμα,
 Νὰ χαίρεται 'ς τὰ κάλλη σου τ' ἀρόσταγόν μου ὅμμα.
 Τὸ παρεδέχθη κ' ἐγείνα μοδίστρα τῆς . . . Ἀλλὰ
 Ἐχασα καὶ τὴ τέχνη μου μαζί καὶ τὰ μυαλά,
 Γιατὶ ἀντὶ εἰς τὸ λαιμό νὰ βάλλω τὸ φριλλάκι
 Ἐέχασα καὶ τῆς 'κόλλησα ἐκεῖ ἓνα... φιλάκι.

Ἀθῆναι, 9 Μαΐου 1887.

ΙΩ. Ν. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ.